

ראשית התגבשות הציבור היהודי בפשיטיק מקורו במאה ה-17. ידוע לנו, כי במחצית הראשונה של המאה ה-17 יהודי המקום בנו בית כנסת העשוי אבן. במחצית השנייה של המאה היה לרשותם כבר בית עלמין משלהם, ועל כך מעידים התאריכים שעל המצבות. אולם האישור במקורות בדבר קיומו של בית עלמין יהודי בפשיטיק מגיע רק מ-1843.

בית העלמין מוקם מעברו של נהר הראדומקה ובצד השמאלי של הכביש המוביל לראדום. הוא מצוי על חלקה המקורבת בצורתה למלבן ששטחה 0,2 ההקטר. בית העלמין גודר בזמנו בחומת לבנים קטנה, וב-1882 הוקם שער כניסה. בית העלמין היהודי בפשיטיק היה גם מקום קבורתם של יהודי ראדום עד 1881 ובכך של יהודי ביאלובז'גי עד לשנות ה-60 של המאה ה-19. ב-1936 נטמנו כאן קורבנות הפוגרום בפשיטיק, שהתרחש ב-9 במרץ 1936-חיה ויוסף מינקובסקי. לדאבוננו, לא נותר זכר למצבותיהם וגם לטבלת הזיכרון שמוקמה שם ב-1939 לזכר יוסף.

בית העלמין מילא את תפקידו כמקום קבורה עד ל-1941. במרץ 1941 הגרמנים פקדו על כל תושבי פשיטיק, הפולנים והיהודים, לצאת מבתיהם. היהודים גורשו לגטאות בפשיסחה ושידלובייץ ובסתיו 1942 למחנה ההשמדה הנאצי הגרמני טרבלינקה II.

בתקופת הכיבוש הגרמני בית העלמין נהרס וחולל וחומת הלבנים הקטנה שגידרה אותו- נהרסה גם היא. לאחר 1945 חלק משטח בית העלמין שימש את האוכלוסייה המקומית כשטח מרעה והשאר הצמיח יער. בין השנים 1978-1980, בעת עריכת רשימת מצאי של השטח, נמצאו 30 מצבות שבורות וקטעי מצבות אחרות, שבחלקן היו קבורות באדמה. המצבות השבורות הינן מהתקופה שבין המאה ה-17 למאה ה-20. המצבה העתיקה ביותר שנמצאה היא של גיטל, בת שלמה זלמן, שנפטרה ב-1770. הרבה מן המצבות מהוות יצירות אמנות ייחודיות של אמנות הקבורה. הן מאופיינות ברמה גבוהה של חריטת אותיות ובקישוט אורנמנטי עשיר. המצבות העתיקות יותר כוללות כיתובים בולטים. רשימת המצבות

שנשתמרו נמצאת בעמוד האינטרנט של הקרן לתיעוד בתי העלמין היהודיים בפולין
[.https://cemetery.jewish.org.pl/list/c_21](https://cemetery.jewish.org.pl/list/c_21)

בשנות ה-80 של המאה ה-20, מצידו המערבי (בדרך לראדום) הוקמה גדר ברזל מקושטת
במוטיב המנורה. בהחלטה של רשות העתיקות המחוזית בראדום, בית העלמין בפשיטיק
נרשם ברשימת האתרים לשימור תחת המספר 404/A/89 ביום ה-3 באפריל 1989.